

In het Oosten van het land viel op donderdag meer dan een tiende van de jaarlijkse neerslag. In één etmaal. Rivieren traden ver buiten hun oevers, huizen liepen onder water, het treinverkeer werd verlamd, auto's werden meegesleurd, en het leger kwam op de been om hele dorpen te evacueren. De 314 vlakbij waar ik opgroeide werd afgezet wegens wateroverlast. Op momenten als deze wou ik toch dat mijn huidige bed iets minder ver weg stond, dat ik dit vernietigend noodweer niet van zo ver, met zes uur tijdsverschil en lede ogen, moest volgen.

Dat dit soort hevige regenval een gevolg kan zijn van de klimaatopwarming en dus van onze CO₂ uitstoot, dat weten we al lang. Al meer dan 150 jaar, om precies te zijn. In 1856 ontdekte Eunice Newton Foote als eerste vrouwelijke klimatoloog dat de atmosfeer opwarmt naarmate ze meer CO₂ bevat, het principe van het broeikasgaseffect. In diezelfde periode bepaalde Rudolf Clausius dat de atmosfeer 7 procent meer water kan bevatten voor elke graad Celsius die ze opwarmt. Meer CO₂ leidt dus tot een warmere atmosfeer die meer water kan bevatten en meer neerslag kan teweeg brengen.

We weten dus wat ons te doen staat om te vermijden dat zulke regenextremen in de toekomst nog frequenter en nog intensiever worden: onze CO₂ uitstoot verminderen. Gelukkig heeft Ursula von der Leyen net deze week het EU-pakket aan maatregelen voorgelegd dat tot een vermindering van 55% CO₂ uitstoot tegen 2035 moeten leiden. Het is een ambitieus plan, het zijn drastische maatregelen.

Zoals wel dikwijls het geval is wanneer vrouwen ambitie tonen, stoot von der Leyen al bij voorbaat op verzet. Haar plan dat onder andere een CO₂ prijs, hogere prijzen voor fossiele brandstoffen, en 3 miljard nieuwe bomen omvat, wordt een 'clusterbom' genoemd. Alsof er ook gematigdere manieren bestaan, minder vergaande, om aan 55% vermindering in minder dan 9 jaar te geraken. Alsof wat zoethouders zoals nieuwe fietspaden en de electrificatie van onze salariswagenvloot ook wel voldoende zou kunnen zijn. Niet dus.

Steeds meer Europeanen (een paar luide twitteraars daargelaten) vinden dat het hoog tijd is voor strengere klimaatmaatregelen, maar velen deinzen terug eens ze het prijskaartje ervan zien. 'Laat ons nog wat wachten', denken ze dan, 'tot de solden, wanneer de maatregelen wat goedkoper worden.' Alleen, voor klimaatmaatregelen komen er geen solden. Integendeel.

Hoe langer we wachten, hoe moeilijker en hoe duurder het klimaatprobleem en haar oplossingen worden. En aan alle weerextremen die zich ondertussen opstapelen hangt natuurlijk ook een prijskaartje. Een groene economie versus de kost van immer meer evacuaties, reparaties, en rampenfondsden? Ik denk dat ik het wel weet.